

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **L. H.**, zastoupená obecným zmocněncem M. H., proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům Mgr. Václavu Trajerovi a Mgr. Lence Havlíčkové ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 16 Af 9/2025,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer a Mgr. Lenka Havlíčková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 16 Af 9/2025.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně v řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 16 Af 9/2025 vznesla podáním ze dne 3. 8. 2026 „*kvalifikovanou NOVOU námitku podjatosti soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Lenky Havlíčkové*“. Uvedla, že námitku opírá o skutečnosti, které nastaly nebo vyšly najevo až po 7. 7. 2026, a které tedy podle jejího názoru nebyly předmětem posouzení v předchozím řízení o námitce podjatosti vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 102/2026.

[2] Žalobkyně namítá zaprvé to, že vyrozumění o zrušení ústního jednání ze dne 24. 7. 2026, č. j. 16 Af 9/2025-136, bylo podepsáno Mgr. Lenkou Havlíčkovou s označením „*samosoudkyně*“, ačkoli věc má být projednána a rozhodnuta senátem. V tom spatřuje svévolné vystupování soudkyně v postavení samosoudkyně a zmatečnost řízení. Zadruhé žalobkyně poukazuje na údajný logický protimluv mezi rozhodnutími krajského soudu o návrzích na nařízení předběžného opatření ve věcech sp. zn. 16 Af 9/2025 a 16 Af 4/2026. Zatřetí namítá porušení rovnosti zbraní, neboť podle jejího tvrzení krajský soud umožnil účast při jednání prostřednictvím videohovoru pouze zástupcům finančních orgánů, nikoli žalobkyni a jejímu zástupci (obecnému zmocněnci).

[3] Dále žalobkyně tvrdí, že ve vyrozumění ze dne 23. 6. 2026, č. j. 16 Af 9/2025-125, bylo jejímu zástupci „*vyhrožováno*“ pořádkovou pokutou až do výše 50 000 Kč a že soud

„*svévolně odmítal*“ důvody omluvy z jednání. Namítá rovněž údajnou účelovou koordinaci krajského soudu s Nejvyšším správním soudem při vyřízení předchozí námitky podjatosti, selektivní postup senátu 16 Af oproti jiným věcem, shodu příjmení soudkyně Mgr. Lenky Havlíčkové a osoby vystupující za správní orgán, nezákonné přeobsazení senátu JUDr. Jiřím Derflem, a konečně rozhodování soudců na základě údajně neexistujících či později vydaných listin, což má podle žalobkyně dokazovat „*mimosoudní koordinaci*“ krajského soudu se žalovaným „*za zády žalobkyně*“.

[4] Soudci Mgr. Václav Trajer a Mgr. Lenka Havlíčková se k námitce vyjádřili tak, že se v dané věci necítí být jakkoli podjati. Uvedli, že nemají žádný osobní vztah k projednávané věci, účastníkům řízení ani jejich zástupcům. Uplatněnou námitku považují za nedůvodnou. K jednotlivým tvrzením uvedli zejména, že označení Mgr. Lenky Havlíčkové jako samosoudkyně bylo důsledkem písařské chyby, o čemž byl ve spise učiněn úřední záznam. Žalobkyně ani její zástupce nikdy nepožádali o zprostředkování své účasti při jednání prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Upozornění na možnost uložení pořádkové pokuty představovalo pouze zákonné poučení. Námitka týkající se postupu Nejvyššího správního soudu se netýká poměru soudců krajského soudu k věci či účastníkům. Soudkyně Mgr. Lenka Havlíčková dále uvedla, že není nijak spřízněna s Ing. Janem Havlíčkem (ředitelem Finančního úřadu pro Ústecký kraj), nikdy jej neviděla a nezná jej. K obsazení senátu soudci uvedli, že obecný zmocněnec žalobkyně byl o změně složení senátu informován a změna byla provedena v souladu s dodatkem č. 10 rozvrhu práce Krajského soudu v Ústí nad Labem pro rok 2026.

[5] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že o předchozí námitce podjatosti téže žalobkyně v téže věci již rozhodl usnesením ze dne 16. 7. 2026, č. j. Nao 102/2026-135. Tímto usnesením rozhodl, že soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer, Mgr. Lenka Havlíčková a JUDr. Jiří Derfl nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 Af 9/2025. Nynější námitku proto Nejvyšší správní soud posoudil jen v rozsahu, v němž žalobkyně tvrdí nové skutečnosti vztahující se k soudcům Mgr. Václavu Trajerovi a Mgr. Lence Havlíčkové.

[6] Podle § 8 odst. 1 věty první soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Podle věty druhé téhož ustanovení jsou vyloučeni též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Podle věty třetí nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník namítnout podjatost soudce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl, musí být zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud.

[8] Námitka byla jako celek uplatněna včas. Přinejmenším u části dílčích námitek lze mít za to, že se žalobkyně o skutečnostech, z níž podjatost dovozuje, dozvěděla ve lhůtě jednoho týdne podle § 8 odst. 5 s. ř. s. (zejména ve vztahu k vyrozumění ze dne 24. 7. 2026, č. j. 16

pokračování

Af 9/2025-136). Žalobkyně své výhrady odůvodnila a opřela se v tomto směru o konkrétní tvrzení. Nejvyšší správní soud proto námitku podjatosti věcně posoudil.

[9] Vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudce (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Proto k němu lze přistoupit jen výjimečně a ze závažných důvodů, které mohou soudci bránit rozhodnout věc nezaujatě a spravedlivě. Subjektivní přesvědčení účastníka řízení může být podnětem ke zkoumání podjatosti, samo o sobě však nepostačuje. Rozhodné je objektivní hledisko, tedy zda existují konkrétní okolnosti, které mohou vyvolat legitimní pochybnost o nepodjatosti soudce. Srov. K tomu zejména nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, a dále usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2017, č. j. Nao 150/2017-15, a ze dne 17. 6. 2015, č. j. Nao 135/2015-59.

[10] Z uvedené judikatury vyplývá, že při posuzování podjatosti je třeba rozlišovat subjektivní a objektivní stránku nestrannosti. Subjektivní stránka se týká vnitřního vztahu soudce k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům; objektivní stránka se zaměřuje na existenci skutečností navenek způsobilých založit legitimní pochybnost o nezaujatém rozhodování. Nestačí proto například obecná domněnka o možné profesní či kolegiální vazbě, nýbrž je třeba zkoumat konkrétní okolnosti, jejich povahu a intenzitu. Požadavek, aby vztah soudce dosahoval určité povahy a intenzity, plyne též z usnesení zdejšího soudu ze dne 29. 3. 2018, č. j. Nao 63/2018-43.

[11] Podstatné je rovněž výslovné – výše uvedené – pravidlo § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. Okolnosti spočívající v postupu soudce v projednávání věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech nejsou důvodem k jeho vyloučení. Námitka podjatosti proto neslouží k přezkumu správnosti procesních úkonů, odůvodnění usnesení o předběžném opatření, organizace jednání ani jiných rozhodnutí vydaných v téže či související věci. K tomu slouží procesní prostředky, které právní řád pro daný typ úkonu či rozhodnutí připouští.

[12] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti **není důvodná**.

[13] Označení Mgr. Lenky Havlíčkové jako „*samosoudkyně*“ ve vyrozumění o zrušení jednání ze dne 24. 7. 2026 nemůže založit objektivní pochybnost o její nepodjatosti ani o nepodjatosti Mgr. Václava Trajera. Ze sdělení krajského soudu vyplývá, že šlo jen o písarskou chybu vypravující pracovnice soudu, o níž byl ve spise učiněn úřední záznam. Taková chyba v označení funkce soudkyně není projevem osobního vztahu soudkyně k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům. Nejde ani o rozhodnutí věci samé ani o úkon, z něhož by bylo možné dovodit, že soudkyně hodlá věc rozhodovat jako *samosoudkyně*. Nadto podle § 31 odst. 1 s. ř. s. krajský soud ve věcech správního soudnictví rozhoduje, nestanoví-li zákon jinak, ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců; podle § 31 odst. 3 téhož zákona však jednotlivé úkony může činit i předseda senátu, popřípadě jím pověřený člen senátu. Z uvedeného nelze dovodit žádný poměr soudkyně k věci či účastníkům.

[14] Tvrzené „*logické protimluvy*“ v usneseních krajského soudu o návrzích na nařízení předběžného opatření ve věcech sp. zn. 16 Af 9/2025 a 16 Af 4/2026 jsou námitkou proti rozhodovací činnosti soudců. Ta důvodem vyloučení není.

[15] Důvodná není ani námitka porušení rovnosti zbraní. Ze sdělení soudců vyplývá, že žalobkyně ani její obecný zmocněnec nepožádali o zprostředkování své účasti při jednání prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Přílehavost tohoto sdělení Nejvyšší správní soud ověřil na základě obsahu spisu krajského soudu. Není proto pravda, že by žalobkyni či jejímu obecnému zmocněnci taková možnost byla odepřena, zatímco žalovanému byla bez dalšího poskytnuta. V každém případě by samotná polemika se způsobem organizace jednání bez dalších konkrétních okolností svědčících o poměru soudců k věci či účastníkům nebo jejich zástupcům nebyla důvodem jejich vyloučení.

[16] Vyrozumění ze dne 23. 6. 2026, č. j. 16 Af 9/2025-125, neobsahuje výhrůžky vůči žalobkyni ani jejímu zástupci. Krajský soud jím odročil jednání a současně vyzval zástupce žalobkyně k předložení lékařského potvrzení osvědčujícího důvod jeho omluvy z jednání. Poučení o možnosti uložit pořádkovou pokutu do výše 50 000 Kč odpovídá § 53 odst. 1 občanského soudního řádu, použitelnému ve správním soudnictví podle § 64 s. ř. s.. Zákonné poučení účastníka či jeho zástupce o možných procesních následcích nesplnění povinností není projevem nepřátelského vztahu soudce k účastníkovi řízení ani k jeho zástupci. Ani odkaz na judikaturu týkající se požadavků na řádné doložení zdravotních důvodů pro odročení jednání neprokazuje podjatost. Navíc tento důvod pro namítanou podjatost žalobkyně uplatnila opožděně (do datové schránky jejího zástupce bylo dané vyrozumění doručeno dne 26. 6. 2026).

[17] Námitka údajné koordinace krajského soudu s Nejvyšším správním soudem je zcela spekulativní. Žalobkyně ji dovozuje zejména z rychlosti, s jakou kasační soud rozhodl o předchozí námitce podjatosti pod sp. zn. Nao 102/2026, a z toho, že jí nebyla doručena vyjádření dotčených soudců před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu. Tato námitka však směřuje proti postupu Nejvyššího správního soudu v předchozím řízení o námitce podjatosti, nikoli proti poměru nyní namítaných soudců krajského soudu k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům. Z obsahu spisu nevyplývá žádná nestandardní koordinace mezi soudy ani žádná okolnost objektivně způsobilá zpochybnit nepodjatost Mgr. Václava Trajera nebo Mgr. Lenky Havlíčkové.

[18] Tvzení o selektivním postupu a „*dvojím metru*“ rovněž neobstojí. Žalobkyně neuvádí žádné konkrétní srovnatelné věci, z nichž by bylo možné dovodit, že soudci postupují vůči ní z osobních důvodů odlišně. První jednání ve věci bylo nařízeno přibližně půl roku od podání žaloby. Samotné nařízení jednání, jeho odročení, opětovné nařízení nebo způsob vedení věci jsou okolnostmi spadajícími do postupu soudu v řízení; bez dalších konkrétních skutečností nemohou založit podjatost soudce, respektive pochybnosti o jeho nepodjatosti.

[19] Shoda příjmení soudkyně Mgr. Lenky Havlíčkové a Ing. Jana Havlíčka, ředitele prvostupňového správního orgánu v dané věci, nezakládá důvod pochybovat o nepodjatosti soudkyně. Soudkyně Mgr. Lenka Havlíčková výslovně uvedla, že s Ing. Janem Havlíčkem není nijak spřízněna, nikdy jej neviděla a nezná jej. Pouhá shoda příjmení (které je ostatně velmi časté, a nikoli „*specifické*“, jak uvádí žalobkyně; to ostatně ilustruje i to, že se žalobkyně jmenuje stejně jako soudkyně, jejíž podjatost namítá) bez jakékoli konkrétní skutečnosti nasvědčující příbuzenskému, osobnímu, profesnímu nebo jinému relevantnímu vztahu

pokračování

nemůže být objektivním důvodem pro vyloučení soudce (srov. odst. [10] výše). I zde ostatně jde dle všeho o opožděnou námitku.

[20] Nedůvodná je také námitka týkající se údajného nezákonného přeobsazení senátu JUDr. Jiřím Derflem. Předmětem nynějšího rozhodnutí je námitka podjatosti směřující proti Mgr. Václavu Trajerovi a Mgr. Lence Havlíčkové. Nejvyšší správní soud přesto pro úplnost uvádí, že obdobnou námitku týkající se složení senátu 16 Af posuzoval již v usnesení č. j. Nao 102/2026-135. Tehdy vyšel z toho, že po ukončení stáže Mgr. Ondřeje Šafránka příslušný senát rozhoduje ve složení Mgr. Václav Trajer, Mgr. Lenka Havlíčková a JUDr. Jiří Derfl a že žalobkyně byla o této skutečnosti informována přípisem ze dne 23. 6. 2026, č. j. 16 Af 9/2025-127. Dodatek č. 10 rozvrhu práce Krajského soudu v Ústí nad Labem pro rok 2026 s účinností od 1. 7. 2026 současně uvádí změny na správním úseku, mimo jiné ukončení dočasného přidělení Mgr. Ondřeje Šafránka a zařazení JUDr. Jiřího Derfla jako soudce do soudních oddělení 16, 40 a 116 bez nápadu. Ani tato námitka proto nezakládá důvod pochybovat o nepodjatosti Mgr. Václava Trajera nebo Mgr. Lenky Havlíčkové.

[21] K tvrzení, že soudci rozhodovali na základě neexistujících nebo až později vydaných listin, Nejvyšší správní soud uvádí, že z předložených usnesení ve věcech sp. zn. 16 Af 9/2025 a 16 Af 4/2026 nevyplývá, že by krajský soud vycházel z listin, které v době rozhodování neexistovaly, potažmo z nich nevyplývá jakákoli „koordinace“ postupu krajského soudu s žalovaným. Žalobkyně dovozuje tento závěr pouze ze svého nesouhlasu s tím, jak krajský soud v odůvodnění předběžných opatření hodnotil její tvrzení a vyjádření žalovaného. I tato námitka proto směřuje proti rozhodovací činnosti soudců, která podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. není důvodem jejich vyloučení. Tvrzení o mimosoudní koordinaci s protistranou zůstalo v rovině domněnky a není podloženo žádnou konkrétní skutečností. Nadto i zde jde o tvrzený důvod podjatosti, který žalobkyně mohla uplatnit již dříve.

[22] Nejvyšší správní soud tedy neshledal žádné objektivní okolnosti, které by svědčily o poměru Mgr. Václava Trajera nebo Mgr. Lenky Havlíčkové k projednávané věci, účastníkům řízení či jejich zástupcům a které by mohly vyvolat legitimní pochybnost o jejich nepodjatosti. Podstatná část námitek žalobkyně míří proti procesnímu postupu krajského soudu, proti jeho rozhodnutím v téže či související věci, případně proti postupu Nejvyššího správního soudu v předchozím řízení o námitce podjatosti. Takové okolnosti však nejsou důvodem pro vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s.

[23] Soudci Mgr. Václav Trajer a Mgr. Lenka Havlíčková navíc výslovně uvedli, že se necítí být podjati a že nemají žádný osobní vztah k projednávané věci, účastníkům ani jejich zástupcům. Obsah spisu ani námitka žalobkyně nezakládají důvod o tomto vyjádření pochybovat.

[24] Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer a Mgr. Lenka Havlíčková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 Af 9/2025.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2026

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu